<u>Στήριξη στην Ελευθερία του Τύπου – Αλληλεγγύη στον Σενέρ Λεβέντ</u>

Στις 9 Δεκεμβρίου 2017, η γνωστή για τις «αιρετικές» της απόψεις και άρθρα εφημερίδα Αφρίκα στην κατεχόμενη Κύπρο, δημοσίευσε άρθρο του μαχητικού δημοσιογράφου Σενέρ Λεβέντ. Το ίδιο το άρθρο, ως αναδημοσίευση άρθρου τουρκικής εφημερίδας, μιλούσε για την εμπλοκή της κυβέρνησης Ερντογάν και του ιδίου του νεοσουλτάνου σε υπόθεση παράνομου εμπορίου χρυσού μεταξύ Τουρκίας-Ιράν. Μαζί με το άρθρο συμπεριλαμβανόταν και μια καυστική-σατυρική εικόνα, η οποία δείχνει ένα αρχαιοελληνικό άγαλμα να ουρεί πάνω στην κεφαλή του Ερντογάν. Ο Σενέρ Λεβέντ, έχοντας υπόψη του την τεράστια φίμωση του Λόγου και του Τύπου στην Τουρκία, επέλεξε να αναδημοσιεύσει το εν λόγω άρθρο.

Συνεπικουρούμενοι από εθνικιστές εποίκους, το κατοχικό καθεστώς σε συνεργασία με την Τουρκία και τον ίδιο τον νεοσουλτάνο τώρα διώκουν ποικιλοτρόπως τον Λεβέντ και την εφημερίδα Αφρίκα. Την ίδια μέρα της δημοσίευσης του άρθρου, εξαγριωμένος όχλος εθνικιστών μαζεύτηκε έξω από τα γραφεία της εφημερίδας, εκτοξεύοντας προπηλακισμούς και απειλές. Ο ίδιος ο Λεβέντ δέχθηκε πολλές απειλές κατά της ζωής του, και το καθεστώς Ερντογάν τον απειλεί με ποινική δίωξη. Αυτή η καταπίεση πρέπει να ειδωθεί στα πλαίσια της ευρύτερης προσπάθειας του καθεστώτος Ερντογάν να φιμώσει, πολλές φορές με βίαιο τρόπο, οποιονδήποτε τολμά να του ασκήσει την παραμικρή κριτική. Το οικονομικό περιεχόμενο του ίδιου του άρθρου στηρίζει το ενδεχόμενο το ενδιαφέρον του καθεστώτος να μην προσανατολίζεται τόσο στην ίδια την εικόνα, όσο στο ίδιο το άρθρο. Η προσήλωση στην εικόνα συντείνει, μεταξύ άλλων, στο να αποπροσανατολίσει από το περιεχόμενο του ίδιου του άρθρου.

Ιστορικά, ο Σενέρ Λεβέντ αγωνιζόταν κατά του εθνικισμού στον βορρά, και πάντα διωκόταν για αυτό του τον αγώνα. Ένας πραγματικός αγωνιστής υπέρ της πραγματικής Επανένωσης που δεν κατάφεραν να τον φιμώσουν ούτε με απειλές, ούτε με ποινικές διώξεις για «προσβολή του «Τουρκισμού» », ούτε με βομβιστικές επιθέσεις. Αυτό του τον αγώνα συνεχίζει και τώρα. Ως εκ τούτου, ως Κίνημα δεν έχουμε καμία επιφύλαξη να τον στηρίξουμε και να καλέσουμε σε αλληλεγγύη υπέρ του στην προσπάθεια του να υπερασπιστεί την ελευθερία του Λόγου και του Τύπου. Ακόμα καλούμε την κυβέρνηση και την πολιτεία της Κυπριακής Δημοκρατίας να αναλογιστεί την υποχρέωση που έχει για την διαφύλαξη της ελευθερίας έκφρασης για όλους τους πολίτες της και να αναλάβει δράση σε όλα τα διεθνή αρμόδια όργανα.

Τις τελευταίες ημέρες, και παρά τις συνεχείς επιθέσεις εναντίον του, ο Λεβέντ μέσω της Αφρίκα αψήφησε ξανά το καθεστώς Ερντογάν. Έγραψε για την εισβολή της Τουρκίας κατά του Αφρίν στη Ροτζάβα (βόρεια Συρία) και των εκεί Κούρδων και όσων Αράβων και άλλων αντιτίθενται στο να γίνουν τσιράκια της Τουρκίας. Αξίζει να σημειωθεί εδώ και η πλήρης απέχθεια του τουρκικού καθεστώτος στις σε σημαντικό βαθμό αμεσοδημοκρατικές (σε τοπικό επίπεδο) δομές που αναπτύσσονται στη Ροτζάβα (βόρεια Συρία). Ο Λεβέντ παρομοίασε την αιματηρή εισβολή (επονομαζόμενη ως «ειρηνευτική επιχείρηση»...) με την τουρκική εισβολή στην Κύπρο το 1974, θίγοντας μάλιστα και το απόλυτα εξωφρενικό των επονομασιών και των δύο «ειρηνευτικών επιχειρήσεων». Ως απάντηση, ο Ερντογάν κάλεσε τους εθνικιστές εποίκους-τσιράκια του στην υπό κατοχή βόρεια Κύπρο να δώσουν την «απαραίτητη απάντηση». Η «απάντηση» ήρθε μέσω της εισβολής εξαγριωμένου κατευθυνόμενου όχλου εθνικιστών και ισλαμιστών στα γραφεία της εφημερίδας, προκαλώντας σημαντικές ζημιές μπροστά στα μάτια της κατοχικής αστυνομίας. Σημειωτέα εδώ και η υποκριτικά «μετριοπαθής» (αλλά ξεκάθαρα υπέρ του Ερντογάν, τόσο όσο αφορά την Αφρίκα όσο και όσο αφορά την εισβολή στη Ροτζάβα-

βόρεια Συρία) δήλωση του εκλελεγμένου από τους εποίκους κατοχικού «ηγέτη» και μέχρι πρότινος «επαναπροσεγγιστή» Μουσταφά Ακιντζί.

Πέραν, όμως, από την καταστολή του ιδίου του Λεβέντ, εδώ φαίνεται ξανά, για πολλοστή φορά, η δικτατορική συμπεριφορά του τουρκικού κράτους και των υπηρετών του που, δυστυχώς, με την αστήρικτη αφορμή της υπεράσπισης των τουρκοκυπρίων (την ίδια ώρα που τους θέλουν απόλυτα εξαρτημένους από την Τουρκία) συνεχίζουν να καταπιέζουν τους συμπατριώτες μας στον βορρά. Το αυταρχικό ισλαμιστικό δικτατορικό καθεστώς Ερντογάν, χρησιμοποιεί ένα ευρύ οπλοστάσιο κατασταλτικών εργαλείων, από προπηλακισμούς και σπιλώσεις φημών μέχρι απολύσεις, «μαύρες λίστες», στημένες δίκες, φυλακίσεις, δολοφονίες, μέχρι και ύποπτα «πραξικοπήματα», στην προσπάθεια του να επιβληθεί ως ο απόλυτος άρχοντας στην Τουρκία. Δεν βλέπει τους Κούρδους παρά ως εθνικούς εχθρούς προς εξάλειψη, και τους Τουρκοκυπρίους ως πιόνια του στη γεωπολιτική σκακιέρα. Αυτό δείχνει ξεκάθαρα πως η υπεράσπιση του Λεβέντ δεν αφορά μόνο τον ίδιο, αλλά και την υπεράσπιση του ότι απέμεινε από δημοκρατικές ελευθερίες στην Τουρκία, αλλά και στον βορρά της πατρίδας μας.

ΚΙΝΗΜΑ ΑΜΕΣΟΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ